

מזמורת הש"ם

(א) וקמין ד: ריה לרי: (ב) ועיל ס: מות דריה טלל... (ג) והא ד: ואחתינא רב... (ד) והא ד: פד מפה פרי-גיר... (ה) מוסתפה פרי דריר... (ו) נטות דרמית ותי סוסת... (ז) נטן ימקן: (ח) שג סג... (ט) ובר גיה ליל דריר... (י) כמלכות פ' סג וק דריר... (יא) לקמן דר: (יב) וך דרירה כריס ליל קיסם הר דריר... (יג) וריס טלל פיר דריר ודמורין...

תורה אור השלם

- 1. לכן היה אצטריך לך... 2. שפר ורץ בארץ חרץ... 3. הכוונה היא שיש בך... 4. איך תוכל להיות מוריד... 5. כי אדם יודע שיש לו... 6. קהל ד' י'

הגהות הר"ח

(א) נפ' ריה דרמית... (ב) ובחתיבתו ורי אמר רב וכו'... (ג) אמר רב יהודה ד: מוסת:

גליון הש"ס

תוס' ר"ח שרר וכו'... שסבילן מוסתה כחול... רסת' מלימא וזמס ג... פיר:

מוסף תוספות

א בתיס רייס כתב, אבל... אה לא היה [חשבוה] אורי... שלוה לא היה מצי... באלה המה מריר רריר... אוכלין שבגלוי בטיס... דאומירי פ' כ' רובותם... שאין ניצילת באהל המת.

רב ניסים גאון

פ'כין קטנים מצילין באהל... המה. עיקרה שפייר... ופריס וקמין דכל כלי מוח... בבלי פחת המכוב מריר מה... חל פחת אפילו כל שיהא... (והואיל ורתי) (הה) סג... באהל המת לפרק אם יהיה... מוסף כבשירי פתיל מצייל על... מה שבחורתי כמפריס חרם... נמי וכל כלי מוח מוחן... אמיר כליס מצילין כבשיר... פתיל באהל המת ואמיר עור... סגס און און ח' ח' הוא אלא... דהא שפיר על עצמו ורבות... כפי אמר רבי עקיבא וף וף... וכבבא קמא כפי כימד הרגל... מפרת וף וף כפי גריר גריר... מוסף כבב מת דרין הוא... ומת פ'כין קטנים שפירין... כבב סמאין כבב:

מי שמתו פרק שלישי ברכות

בג.

עין משפט
גר מצוה

נח א מ"י פ'ד מה' פתלה... הלכה י' טמח פ'סין יע'
טושי' לריח סתמן ק' ספיף
ה':
נב ג מ"י ס' ס' ה' ח' טמח
נ' טושי' לריח סתמן
זכ ספיף 5:
ד מ"י וטמח ט' טושי' ט'
ט ספיף 5:
ס ה' ו' מ"י פ'ד מה' פתלה
טז ט' ס' טושי' לריח סתמן
מג ספיף ה' [כ' חלפס זמן]
מכ ספיף ה' י' טושי' לריח סתמן
מס מ"י וטמח ט' טושי' ט'
מט ספיף 5:
נח מ"י טו':
נז ט' ט' מ"י וטמח ט'
נטו ספיף 5:
ה':
סד ל מ מ"י ס' הלכה ט'
סג ט' ט' טושי' ט'
ספיף ו':
ג מ"י כ' ס' ח' טושי' ט'
מח הלכה ה':

דמר סבר. כל המפסיק במפלגו אס שהיה כדי לגמור כולה חוץ לראש כדלמיני גבי ק"ש לקמן בפירוקו (וף מד:) וזשעה קל מיפלגי הבל: האי אס ששה אס לא שפס מיכעי ליה. כמילתא דרב חסדא ורב הוננוה מיכעי ליה לאפלוגי זהה אפליג שמע מיהא אפילו גדלה פתלה זכרס. קאמר: גברא דמיא הוא. כשהמחיל להמפלג והיה נרץ לנקיבו דמי הוא מלהמפלג הלך מה שהתפלג אינה תפלה וחוץ לראש: ומר סבר גברא חייא. אפי' שמיא יכול להמחין עד שיקים תפלתו תפלה רחיה היא מה שהתפלג קודם שמייה: ועד כמה. יכול להעמיד עצמו מנקיבו שיהא כמקילס להמחיל בתפלה: איכא דמסיי. להאי צמה דכריס אמורים כמתניחא גופא ולא משמעתא דרב זכר ורבי יהודה וכו' איירי אינהו כשיעורא הוא דמיירי: שמור טמחן טלל פתקס. וטמטרך רגלך ללכת אל בית האלהים להניח טמחא: טוי קרוב טמטע. השוכה כהנחא קרנך מתת אומו כמקילס טלל פתקס: שמור נקיבך. מוני רגליך כמו להסך את רגלי דמיירי וכו' איירי אינהו כשיעורא הוא דמיירי: שמור טמחן טלל פתקס. וטמטרך רגלך ללכת אל בית האלהים להניח טמחא: טוי קרוב טמטע.

רבינו הגנאל

בית הכנסת קבע. פירוש... מקום שרויין ליפנות בו בני... אדם לגדלו וכל שיש... ליהויה. מדרון. קוס... שהמים נמשכן יורדין... ואין [נקיין] ולא... נבליכו כמקום: ובית הכנסת... מקום ששורם לאדם... בהליכותו [ספתה] ונפתח... שם א השותין בו מים... [אביעיא לרר מרר שיכנס... אדם בתפילין לבית הכנסת... קבוע להשתין מים זכר... וקטיל דלא יכנס אדם... בתפילין לבית הכנסת קבע... אפי' להשתין מים. חסודו... לך כאן קבוע אסתח לך... כאן בית הכנסת ארעי. פ'... רכבת הכנסת קבוע אמר... להניחם בראשו, אבל בידו... שרי דליחש ליחשש... לביצות ולשפטי. ולהסך... קשה. שאמיר לראוים כירו... משום ניציות אלא מניחם... כביסם. אבל מותר כשהוא... בראשו ואין צריך לחלוך רק... שיכנס אוחם. אפי' יצחק... הנכנס לטעות קבע חולץ... חסודו וזכר כן כנס... ופליגא דר' חייא דארי... וצא ממנו על שלחט וכן... חסודו לו. כל הוכא דאביא... כראי ונחא כחלמו ופליגא... דפליג קייל בחולק הלך... קייל כר' חייא.

מר סבר אם שהה כדי לגמור את כולה חוץ לראש ומר סבר למקום שפסק אמר רב אשי האי אם שהה אם לא שהה מיכעי ליה אלא דכולי עלמא אם שהה כדי לגמור את כולה חוץ לראש והתם בדלא שהה קמיפלגי דמר סבר גברא דחויא הוא ואין ראוי ואין תפלתו תפלה והו רב סבר גברא חייא הוא ותפלתו תפלה והו רבן ואם התפלל תפלתו תועבה אמר רב זביד ואיתימא רב יהודה לא שנו אלא שאינו יכול לשהות כעצמו אבל אם יכול לשהות בעצמו תפלתו תפלה ועד כמה אמר רב ששת יעד פרסה איכא דמתני לה (א) אמתניתא כמה דברים אמורים כשאין יכול לעמוד על עצמו אבל אם יכול לעמוד על עצמו תפלתו תפלה ועד כמה אמר רב זביד (ב) יעד פרסה אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן (ג) הנצרך לנקיבו הרי זה לא יתפלל משום שנאמר יהון לקראת אלהך ישראל ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מ"ד לשמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים שמור עצמך שלא תחטא ואם תחטא הבא קרבן לפני וקרוב לשמוע (ד) (דברי חכמים) אמר רבא הוי קרוב לשמוע דברי חכמים שאם חוטאים מביאים קרבן ועושים תשובה מתת הכסילים [זבח] אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים קרבן ואין עושים תשובה כי אינם יודעים לעשות רע אי הכי צריקים נינהו אלא אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים קרבן ואינם יודעים אם על הטובה הם מביאים אם על הרעה הם מביאים אמר הקב"ה בין טוב לרע אינן מבחינים והם מביאים קרבן לפני רב אשי ואיתימא רב חנינא בר פפא אמר שמור נקיבך בשעה שאתה עומד בתפלה לפני. תנו רבנן ה"ה הנכנס לבית הכנסת חולץ תפילו כרחוק ד' אמות ונכנס אמר רב אחא בר רב הונא אמר רב ששת לא שנו אלא בית הכנסת קבוע אבל בית הכנסת עראי חולץ ונפנה לאלתר ויבשהוא ויצא מרחיק ד' אמות ומניחן מפני ששעשו בית הכנסת קבוע איבעיא להו מהו שיכנס אדם בתפילין לבית הכנסת קבוע להשתין מים רבינא שרי רב אדא בר מתנא יאסר אתו שיליה לרבא אמר להו אסור דחיישינן שמא יהוין רבנן ואמרי לה שמא יפיה בהן תניא איך הונכנס לבית הכנסת קבוע חולץ תפילו כרחוק ד' אמות ומניחן בחלון הסמוך לרשות הרבים ונכנס וכשהוא בידו ונכנס ר"ע אומר אוחזן בבגדו ונכנס ס"ד זימנין מישתלי להו ונפלי אלא אימא אוחזן בבגדו ובידו ונכנס ומניחם בחורין הסמוכים לבית הכנסת ולא יניחם בחורין הסמוכים לרשות הרבים שמא יטלו אותם עוברי דרכים ויבא לידו חשד ומועשה בתלמיד אחד שהניח תפילו בחורין הסמוכים לרשות הרבים ובאת זונה אחת ונטלתן ובאת לבית המדרש ואמרה ראו מה נתן לי פלוני בשכרי כיון ששמע אותו תלמיד כך עלה לראש הגג ונפל ומת באותה שעה התקינו שיהא אוחזן בבגדו ובידו ונכנס תנו רבנן בראשונה היו מניחין תפילין בחורין הסמוכין לבית הכנסת ובאין עכברים ונשולין אותן התקינו שיהו מניחין אותן בחלונות הסמוכות לרשות הרבים ובאין עוברי דרכים ונשולין אותן התקינו שיהא אוחזן בידו ונכנס אמר רבי מיאשא כ' בריה דרביב"ל הלכה גוללן כמין ספר ואוחזן בימינו כנגד לבו אמר רב יוסף בר יוסף בר מנזימי אמר רב נחמן ובלבד כשלא תהא רצועה יוצאת מתחת ידו טפח אמר רבי יעקב בר אחא אמר רבי זירא לא שנו אלא שיש שהות ביום ללבשן אבל אין שהות ביום ללבשן עושה להן כמין כים טפח ומניחן א' אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ביום גוללן כמין ספר ומניחן בידו כנגד לבו ובלילה עושה להן כמין כים טפח ומניחן אמר אביי לא שנו אלא בכלי שהוא כליין אבל בכלי שאינו כליין אפילו פחות מטפח אמר מר זוטרא ואיתימא רב אשי תדע ששרי פ'כין קטנים מצילין באהל המת ואמר רבא בר בר חנה כי היה אוליגן בתריה דרבי יוחנן כי היה בעי למיעל לבית הכנסת הוה יהיב לן כי הוה נקט תפילין לא הוה יהיב לן אמר הואיל ושרונה רבנן ננטרין

